

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 57. Martyrium S. Justini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

S. LVII.

Sæculum II.

A. C. 167.

Martyrium S. Iustini.

S. Iustinus fidei, quam imperterritè propugnauerat, suo sanguine subscripsit, Martyrium passus circa annum centesimum sexagesimum septimum. Rusticus Romæ Præfectus Iustinum cum comitibus ejus, in conspectum adductum, interrogat, cui scientiarum generi vacasset; ipse respondit: *Me quidem omnia Philosophiæ genera tentantem, tandem Christianorum Doctrinæ cepit, & fluctuantem animum fixit, quamvis hæc Doctrina errores amantibus non arrideat.* Sciscitanti, qualis esset hæc Doctrina; iterum Iustinus: *Christiani credunt in unum Deum verum omnium visibilium, & invisibilium Creatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum Filium Dei consitentur, qui venturus est ad judicandum genus humanum, qui salutem annuntiavit, eosque, qui veram suam Doctrinam recipere parati erant, instruxit; ego autem sum homo tenuis, & incapax quidquam magni de infinita ejus Divinitate proferendi; fateor, hoc esse munus Prophetarum, qui ex divina inspiratione multis ante sæculis in hunc mundum venturum Filium Dei prædixerunt.*

*Acta Marty.**Sincera p.43.*

An. 167.

Mm 5

Tum

Sæculum II.

A.C. 167.

Tum Præfectus quærere, in quo loco Christiani convenirent? cui ille: *conveniunt, nempe ubi volunt, & ubi possunt; erras autem, si omnes eundem locum adire existimes.* Ita loquebatur, ne manifestando domos conventus, fratres proderet; sed ut innueret etiam, Christianorum cultum Divinum non certis quibusdam locis sicut Gentilium esse affixum; ideo subjungit: *Deus Christianorum non uno includitur loco, & sicut invisibilis est, ita Cælum, & terram implet, & a Fidelibus ubique terrarum adoratur, & glorificatur.* Insistens Præfectus ait: dic ergo quo in loco Discipulos tuos congreges; & S. Justinus: *Hucusque prope domum cujusdam nomine Martini, & balneum Timistinum habitavi, altera jam vice Romæ sum, nec alius mihi locus notus est; si quis autem ad me venit, veram ipsi Doctrinam communicavi.* Ergo Christianus es? ait Præfectus, cui Justinus: *sine omni dubitatione sum Christianus.*

Tum Præfectus ad Caritonem: esne Christianus? & Cariton: per Dei gratiam sum Christianus. Idem quæsit ex Muliere nomine Caritina, quæ eodem modo respondit; tum ad Evelpistum: & tu quis es? qui ait: *Sum Cæsaris servus, sed Christianus, JEsus Christus liberum me fecit, per ejus gratiam ejusdem*
spei

spei particeps sum, sicut isti, quos vides. Sæculum II.
A. C. 167.
Idem Præfectus iterum sciscitatur ex

Hierace, qui ait: *Ita est, sum etiam Christianus, nam servio, & adoro eundem Deum.* Nunquid Justinus te Christianum fecit? ait Præfectus, & ille: *Christianus fui, & ero, nolens aliud addere, ne denuntiaret Magistrum suum.* Peon unus ex præsentibus ait: *Sum Christianus.* Quis te instruxit? inquit Præfectus, & respondit: *Parentes mei.* Addidit Evelpistus: *Justini quidem sermonibus valde delectabar, sed a parentibus meis Christianus esse didici.* Et Præfectus: ubi sunt Parentes tui? respondit: in Cappadocia. Etiam Hieracem interrogat Præfectus, in qua Provincia essent parentes ejus; Hierax respondit: *Verus Pater noster est Christus, & mater nostra fides, per quam in ipsum credimus; Parentes autem, quos in terra habui, mortui sunt. Cæterum ex Phrygia huc adductus sum.* Tum Præfectus ex Liberio quærit, quid diceret, an esset etiam Christianus, & in Deos impius; cui Liberius: *Etiam sum Christianus, nam soli Deo vero servio, & adoro.*

Tandem Præfectus conversus ad S. Justinum ait: *Audi tu! qui eloquens diceris & veram scientiam tibi habere videris, quando flagris a capite usque ad calcem eris laceratus, an tum putas in cælum te ascensurum?*
credo,

Sæculum II. A. C. 167. *credo, ait Justinus; si quæ dicis patiar, me illam mercedem accepturum, quam omnes illi acceperunt, qui Jesu Christi præcepta servarunt; scio enim Gratiâ Dei destinari usque in finem Mundi omnibus, qui mandata ejus custodiunt. Cui Præfectus: spem ergo tibi fingis ascendendi in cælum, ut mercedem ibi recipias? non fingo, ait Justinus: sed scio, idque adeo mihi persuasum habeo, ut nulla dubitatio subire possit. Tunc vero Præfectus: Eia ad rem! & quod unum est necessarium. Conjungimini, & concorditer Diis sacrificate. Ad hæc Justinus: Nemo sanæ mentis pietatem deserit, ut errorem, & impietatem amplectatur. Præfectus: Nisi mandatis obtemperatis, immisericorditer cruciabimini. Justinus: Nihil magis in votis nobis est, quam pro Domino nostro Jesu Christo pati, tunc enim cum fiducia coram terribili ejus tribunali stabimus, ubi omnibus hominibus aliquando comparendum. Eadem alii Martyres dicebant, & addebant: quod facis, fac cito, nam Christiani sumus, & Idolis non sacrificamus.*

His auditis, Præfectus sententiam pronuntiat in hunc modum: *Qui sacrificare, & mandatis Imperatorum obedire noluerunt, fustigentur, & ducantur ad mortem, sicut leges præcipiunt. Tum S. Martyres, Deum laudantes, in locum con-*

consuetum ducti, flagellati, & securi percussi sunt. Eorum corpora occulte a Fidelibus sublati, loco honesto sepulta. Hic fuit Martyrii modus S. Iustini Philosophi. Plura ejusdem opera in manibus nostris sunt, græce scripta, inter quæ præcipua, & minime controversa sunt duæ Apologiæ pro Christianis; Dialogus cum Tryphone, & pars secunda tractatus de Monarchia, id est, de unitate Dei. Discipulus ejus fama inter alios eminens fuit Tatianus, ortu Assyrius, professione Philosophus.

Sæculum II.
A.C. 167.

Eus. hist. IV.
c. 18.

§. LVIII.

S. Dionysius Episcopus Corinthi.

Eodem ferme tempore Dionysius Episcopus Corinthiorum epistolam ad Ecclesiam Romanam dedit, præferentem Soteris Nomen, qui tunc Romæ gubernabat Ecclesiam. In ea talia legebantur: *A principio beneficia in fratres spargere consuevistis, & ad pauperes aliarum Ecclesiarum mittere, unde subsistant; hic Fidelium indigentia subvenitis, illorum præprimis, qui in fodinis laborant; & ita, quod genuinos Romanos decet, antiquam Patrum vestrorum consuetudinem servatis. Beato vestro Episcopo Soteri satis non fuit, Patrum vestigiis insistere, superaddidit, ut postquam liberalitatem vestram*

Hier. script.
Eus. IV. hist.
c. 23.